

Θεραπείες έγχυσης για την νόσο του Πάρκινσον: Βασικά στοιχεία για τους ασθενείς

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗ ΝΟΣΟ ΤΟΥ ΠΑΡΚΙΝΣΟΝ;

Οι ασθενείς με νόσο του Πάρκινσον δεν έχουν αρκετή ποσότητα μιας χημικής ουσίας, της ντοπαμίνης, στον εγκέφαλό τους. Υπάρχουν φάρμακα που βοηθούν τα συμπτώματα της νόσου. Τα περισσότερα λαμβάνονται από το στόμα, αρκετές φορές μέσα στην ημέρα. Όταν ξεκινάτε για πρώτη φορά να παίρνετε φάρμακα για την νόσο του Πάρκινσον, τα οφέλη τους διαρκούν για όλη την ημέρα. Όμως, καθώς η νόσος προοδεύει, μπορεί να διαπιστώσετε πως η επίδραση του φαρμάκου δεν κρατά μέχρι την επόμενη δόση. Το φαινόμενο αυτό ονομάζεται «wearing off». Όταν είστε σε «off», τα συμπτώματα της νόσου, όπως ο τρόμος, η βραδύτητα και η δυσκολία στη βάδιση, μπορεί να επιστρέψουν. Όταν η επίδραση του φαρμάκου επανέλθει, δηλαδή είστε σε «on», τα συμπτώματα βελτιώνονται. Αυτό οδηγεί σε συχνότερη χρήση φαρμάκων και στο να χάνετε τον πλήρη έλεγχο των συμπτωμάτων σας.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ ΕΓΧΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΟΣΟ ΤΟΥ ΠΑΡΚΙΝΣΟΝ;

Πρόκειται για θεραπείες χορηγούμενες είτε μέσω μια μικρής βελόνας τοποθετημένης κάτω από το δέρμα είτε μέσω ενός σωλήνα (καθετήρα) τοποθετημένου στο λεπτό έντερο. Παρέχουν συνεχή ροή φαρμάκου καθ' όλη την διάρκεια της ημέρας. Η λεβοντόπα και η απομορφίνη είναι συνήθη φάρμακα που χρησιμοποιούνται ως θεραπείες έγχυσης για να αντιμετωπίσουν το έλλειμμα ντοπαμίνης στον εγκέφαλο.

- **Λεβοντόπα:** Η ουσία αυτή μετατρέπεται σε ντοπαμίνη στον εγκέφαλο. Είναι το πιο συχνά χρησιμοποιούμενο φάρμακο από το στόματος για τη νόσο του Πάρκινσον. Πλέον μπορεί να εγχυθεί στο έντερο σε μορφή gel, που ονομάζεται εντερική γέλη λεβοντόπας/καρβιντόπας (LCIG), για να ελαττώσει τις περιόδους off.
- **Απομορφίνη:** Αυτή η ουσία είναι ένας ντοπαμινεργικός αγωνιστής δηλαδή δρα στα εγκεφαλικά κύτταρα με παρόμοιο με την ντοπαμίνη τρόπο. Εγχέεται κάτω από το δέρμα είτε σε μια δόση είτε σε συνεχή έγχυση. Βοηθά στην ελάττωση των περιόδων off.

Και η LCIG και η απομορφίνη περιέχονται σε μια φορητή εξωτερική αντλία που συνδέεται με έναν σωλήνα. Ο σωλήνας της αντλίας LCIG συνδέεται σε έναν δεύτερο σωλήνα που μεταφέρει την λεβοντόπα στο έντερο. Ο σωλήνας της αντλίας απομορφίνης συνδέεται σε μια λεπτή βελόνα που τοποθετείται κάτω από το δέρμα και κρατείται στη θέση της με αυτοκόλλητο.

ΓΙΑΤΙ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ ΕΓΧΥΣΗΣ;

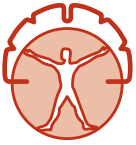
Αν εμφανίζετε φαινόμενο «off», τότε τα κύτταρα του εγκεφάλου σας δεν απορροφούν λεβοντόπα και δεν αποθηκεύουν ντοπαμίνη εξίσου καλά με πριν. Ως αποτέλεσμα, χάνετε τον έλεγχο των συμπτωμάτων σας και χρειάζεται να πάρετε φάρμακα περισσότερες φορές μέσα στην μέρα. Οι θεραπείες έγχυσης αποδίδουν την φαρμακευτική ουσία συνεχώς και προσφέρουν πιο σταθερή και αξιόπιστη ανακούφιση των συμπτωμάτων. Επίσης, μειώνουν την συχνότητα με την οποία πρέπει να πάρετε φάρμακα από το στόμα και συνήθως είναι πιο αποτελεσματικές από τα δισκία ή τα επιθέματα μακράς δράσης.

ΠΟΙΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΒΕΙ ΥΠΟΨΙΝ ΤΟΥΤΙΣ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ ΑΥΤΕΣ;

Οι θεραπείες έγχυσης συστήνονται όταν τα από το στόματος φάρμακα σας ωφελούν αλλά έχετε εμφανίσει το φαινόμενο του «wearing off» ή/και δυσκινησίες (ακούσιες κινήσεις που εμφανίζονται όταν η ποσότητα του φαρμάκου είναι πολύ μεγάλη). Οι περισσότεροι ασθενείς έχουν δοκιμάσει διάφορα σκευάσματα, από το στόματος ή επιθέματα, πριν αποφασίσουν να ξεκινήσουν θεραπεία έγχυσης. Θα πρέπει να επισημανθεί πως, αν τα από το στόματος φάρμακα δεν βελτιώνουν τα συμπτώματα σας έστω και για λίγη ώρα, τότε οι θεραπείες έγχυσης δεν ενδείκνυνται.

ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ ΟΙ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ ΕΓΧΥΣΗΣ;

Οι ασθενείς συνήθως ξεκινούν την θεραπεία έγχυσης είτε στο νοσοκομείο είτε στα εξωτερικά ιατρεία. Στην περίπτωση της LCIG, ο ιατρός εισάγει τον καθετήρα στο λεπτό σας έντερο και ξεκινά την χορήγηση του φαρμάκου. Στην περίπτωση της απομορφίνης, μπορεί να χρειαστεί να εισαχθείτε στο νοσοκομείο για μερικές μέρες για μια δοκιμή ή να κάνετε την δοκιμή ως εξωτερικός ασθενής. Στις θεραπείες έγχυσης, η χορήγηση συνήθως ξεκινά το πρωί και σταματά κατά την διάρκεια της νύχτας. Τους πρώτους μήνες της αγωγής, η δόση ρυθμίζεται με την βοήθεια ενός ιατρού ή νοσηλευτή.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΙΕΣ ΟΙ ΕΠΙΠΛΟΚΕΣ ΤΩΝ ΘΕΡΑΠΕΙΩΝ ΕΓΧΥΣΗΣ;

- Οι θεραπείες έγχυσης δεν είναι διαθέσιμες παντού στον κόσμο, παρά μόνο σε συγκεκριμένες χώρες.
- Το κόστος τους είναι μεγαλύτερο από αυτό των δισκίων και των επιθεμάτων και έτσι περιορίζεται η διαθεσιμότητά τους.
- Η καθημερινή διαχείρισή τους απαιτεί την παρουσία ενός φροντιστή, την εκπαίδευση και την υποστήριξή του.
- Κατά την τοποθέτηση του καθετήρα της LCIG, μπορεί να προκύψουν τεχνικά προβλήματα.
- Δερματικές αντιδράσεις μπορεί να επιπλέξουν την αγωγή με απομορφίνη.

Η LCIG και η απομορφίνη έχουν παρόμοιες ανεπιθύμητες ενέργειες με τα υπόλοιπα φάρμακα της νόσου του Πάρκινσον, όπως:

- Ναυτία
- Υπνηλία
- Χαμηλή αρτηριακή πίεση
- Σύγχυση
- Ψευδαισθήσεις

Τα συμπτώματα αυτά εμφανίζονται ιδιαίτερα όταν υπήρχαν προβλήματα και με τις προηγούμενες θεραπείες.